

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL GALAȚI
SECTIA CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

Decizia nr. 6014/2011

Şedinţă publică de la [REDACTAT] 2011

Completul compus din:

PREȘEDINTE [REDACTAT]

Judecător [REDACTAT]

Judecător [REDACTAT]

Grefier [REDACTAT]

Pe rol fiind soluționarea recursului declarat de DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE BRĂILA împotriva sentinței nr. 1268 din [REDACTAT] 2011 pronunțată de Tribunalul Brăila în dosarul nr. [REDACTAT] 2010 în contradictoriu cu intimatul [REDACTAT], având ca obiect, anulare act de control taxe și impozite.

La apelul nominal făcut în ședință publică a răspuns pentru intimatul [REDACTAT] lipsă, av. [REDACTAT] conform imputernicirii avocațiale pe care o depune la dosar, lipsind recurrenta DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE BRĂILA.

Procedura legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefier care învederează că recursul este motivat, după care;

Nemaifiind alte cereri de formulat Curtea constată cauza în stare de judecată și acordă cuvântul în dezbatere.

Apărătorul intimatului solicită respingerea recursului ca nefondat și menținerea ca legală și temeinică a hotărârii instanței de fond, depunând concluzii scrise, cu cheltuieli de judecată.

CURTEA

Asupra recursului de față;

Prin sentința civilă nr. 1268 [REDACTAT] 2011, pronunțată de Tribunalul Brăila în dosarul nr. [REDACTAT] 2010, s-a admis ca fondata acțiunea formulată de contestatorul [REDACTAT], cu sediul în Brăila, str. [REDACTAT], nr. [REDACTAT], bl. [REDACTAT], sc. [REDACTAT], ap. [REDACTAT], județul Brăila în contradictoriu cu intimata Direcția Generală a Finanțelor Publice Brăila, cu sediul în Brăila, str. Delfinului, nr.1, județul Brăila, s-a desființat Decizia nr. [REDACTAT] 2010 emisă de Direcția Generală a Finanțelor Publice Brăila și desființează în parte Decizia de impunere nr. [REDACTAT] pe care o menține pentru suma de [REDACTAT] lei cu titlu de penalități aferente TVA, fiind obligată pe părâtă să plătească contestatorului suma de [REDACTAT] lei cu titlu de cheltuieli de judecată.

Pentru a pronunța această hotărâre, instanța de fond a reținut:

Prin cererea înregistrată la această instanță sub nr. [REDACTAT] 2010 reclamantul [REDACTAT] cu sediul în Brăila, str.

[REDACTAT] nr. [REDACTAT], bl. [REDACTAT], sc. [REDACTAT], ap. [REDACTAT], în temeiul art. 218 alin. 2 din O.G. nr. 2/2003 privind Codul de procedură fiscală, a contestat Decizia nr. [REDACTAT] emisă de Direcția Generală a Finanțelor Publice Brăila.

Urmare a inspecției fiscale efectuată de către pârâtă în perioada [REDACTAT] 2009, pentru perioada de activitate a [REDACTAT] 2006-[REDACTAT].2009, în urma căreia a emis Decizia de impunere nr. [REDACTAT] 2009 prin care s-au stabilit în sarcina reclamantului obligații fiscale în sumă de [REDACTAT] lei reprezentând TVA și [REDACTAT] lei reprezentând penalități, în total [REDACTAT] lei.

Reclamantul a contestat pe cale administrativă această Decizie de impunere și prin Decizia nr. [REDACTAT] 2010 pârâtă a respins contestația astfel: pentru suma de [REDACTAT] lei ca fiind fără obiect și pentru suma de [REDACTAT] ca fiind neîntemeiată.

Prin contestația formulată la instanță reclamantul a solicitat anularea Deciziei de impunere pentru suma de [REDACTAT] lei.

Din raportul de expertiză contabilă instanța reține că [REDACTAT] funcționează în baza autorizației nr. [REDACTAT] emisă de Primăria Municipiului Brăila, obiectul de activitate fiind: comerț cu amănuntul al altor bunuri noi, în magazine specializate, conducându-și evidența în partidă simplă.

Pentru ce a făcut obiectul verificării/inspecției fiscale este [REDACTAT] 2006-[REDACTAT] 2008 pentru impozitul pe venit și [REDACTAT] 2008-[REDACTAT] 2009 pentru taxa pe valoare adăugată, iar raportul de inspecție fiscală a fost înregistrat sub nr. [REDACTAT].

Potrivit avizului de inspecție fiscală nr. [REDACTAT] 2009 remis contribuabilului, perioada ce urma a fi supusă verificării fiscale era 2006-2008, perioadă ce se menține și în ulteriorul aviz de inspecție fiscală nr. [REDACTAT] – o revenire la primul aviz de inspecție fiscală.

În fapt, organul de inspecție fiscală și-a extins atât perioada supusă verificării cât și natura obligațiilor ce urmău a fi verificate, în sensul că a fost luată în studiu/verificare și taxa pe valoare adăugată pe o perioadă ce nu a fost comunicată contribuabilului, respectiv ulterior datei de [REDACTAT] 2008, adică [REDACTAT].

Astfel se reține de către instanță că nu au fost respectate de către organul de inspecție fiscală dispozițiile art. 101 din O.G. nr. 92/2003 cu modificările ulterioare, întrucât pârâtă nu a menționat în raportul de inspecție fiscală împrejurările care au determinat extinderea perioadei supusă controlului, precum și cuprinderea în sfera de control a unui alt impozit/taxă TVA ce nu a fost comunicat contribuabilului.

Se reține totodată că inițial contribuabilul nu s-a declarat ca plătitor de TVA, depășind plafonul de scutire în luna septembrie 2008, astfel că urma să devină plătitor de TVA începând cu luna noiembrie 2008.

Ca atare, contribuabilul nu s-a înregistrat ca plătitor de TVA conform prevederilor art. 152 alin. 6 din Titlul VI din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, motiv pentru care organul fiscal a procedat la aplicarea dispozițiilor Titlului VI, pct. 62 alin. 2 lit. a din H.G. nr. 44/2004 pentru aprobarea normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003,

înregistrând din oficiu pe [REDACTAT] ca plătitor de TVA, adresa nr. [REDACTAT], la finalizarea controlului.

Obligațiile stabilite în sarcina contribuabilului cu privire la TVA și accesorii aferente, au fost determinate de organul fiscal cu luarea în calcul a taxei colectată de la data de la care contribuabilul avea obligația legală de a se înregistra ca plătitor de TVA până la [REDACTAT] 2009, fără a se acorda dreptul de deducere pentru TVA aferentă achizițiilor în perioada [REDACTAT] 2009, motivat de dispozițiile pct. 62 alin. 2 lit. a din H.G. nr. 44/2004 pentru aprobarea normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, aşa cum a fost modificat prin pct. 11 lit. A – art. unic H.G. nr. 1618/12.2008.

Referitor la temeiul legal ce a fost avut în vedere de către organul fiscal pe linia acordării deductibilității TVA pentru achizițiile efectuate de contribuabili în perioada de referință, coroborat cu dispozițiile art. 145-147 din Codul fiscal menționate în prezentul obiectiv de expertiză, instanța reține următoarele:

Art. 145 din Legea nr. 571/2003 cu modificările ulterioare, în vigoare la data efectuării controlului fiscal, prevedea următoarele: (1) Dreptul de deducere ia naștere în momentul exigibilității taxei; (2) Orice persoană impozabilă are dreptul să deducă taxa aferentă achizițiilor, dacă acestea sunt destinate utilizării în folosul următoarelor operațiuni: a) operațiuni taxabile; ... (4) În condițiile stabilite prin norme se acordă dreptul de deducere a taxei pentru achizițiile efectuate de o persoană impozabilă înainte de înregistrarea acesteia în scopuri de TVA, conform art. 153.

Că atare aşa cum a constatat și expertul, contribuabilului P.F.A. Stanciu Dorian îi sunt aplicabile dispozițiile art. 153 din Legea nr. 571/2003, în vigoare la data la care acesta a devenit plătitor de TVA, în sensul că aceasta avea obligația să se înregistreze ca plătitor de TVA în 10 zile de la sfârșitul lunii în care a atins sau a depășit plafonul stabilit de art. 152, respectiv [REDACTAT] Euro, al cărui echivalent în lei se stabilește la cursul de schimb comunicat de BNR la data aderării.

Cum contribuabilul a omis să se declare plătitor de TVA în termenul prevăzut de lege, la finalizarea controlului, organul fiscal a procedat la înregistrarea din oficiu a acestuia, conform dispozițiilor art. 153 alin. 8 din Legea nr. 571/2003, cu modificările ulterioare.

Sub aspectul acordării dreptului de deducere a TVA-ului pentru această situație de excepție, când înregistrarea ca plătitor de TVA s-a efectuat de către organul fiscal, sunt aplicabile dispozițiile art. 147 din Legea nr. 571/2003, cu modificările ulterioare, care prevede că: (1) Orice persoană impozabilă înregistrată în scopuri de TVA conform art. 153, are dreptul să scadă din valoarea totală a taxei colectate, pentru perioada fiscală, valoarea totală a taxei pentru care, în aceeași perioadă a luat naștere și poate fi exercitat dreptul de deducere conform art. 145-147.

Pct. 62 alin. 2 din H.G. nr. 44/2004 privind normele de aplicare a Codului fiscal, reglementează situația în care se află contribuabilul [REDACTAT], sub aspectul acordării dreptului de deductibilitate pentru achizițiile efectuate.

Instanța, în acord cu opinia expertului cu privire la aplicarea dispozițiilor art. 62 alin. 2 din H.G. nr. 44/2004, aşa cum a fost modificat prin H.G. nr. 1618/12.2008 consideră că acestea sunt aplicabile pentru situația în care obligația

Se înregistrează ca plătitor de taxă survine începând cu data de [REDACTAT] 2009, adică depășirea plafonului de [REDACTAT] Euro survine ulterior acestei date.

În această situație nu se încadrează [REDACTAT] care a fost declarat ca plătitor de TVA începând cu [REDACTAT] 2008, și nu ulterior datei de [REDACTAT] 2009 când i-ar fi fost aplicabile dispozițiile art. 62 alin. 2 din H.G. nr. 44/2004, așa cum a fost modificat prin H.G. nr. 1618/12.2008.

Că atare, prin expertiza contabilă s-a stabilit că sumele datorate de contribuabilul [REDACTAT] calculate pentru întreaga perioadă ce a făcut obiectul controlului și anume [REDACTAT] 2008-[REDACTAT] 2009 sunt în quantum total de [REDACTAT] lei din care [REDACTAT] lei cu titlu de TVA și [REDACTAT] lei cu titlu de accesorii.

Procedând la verificarea modului de stingeră a acestor obligații, expertiza a menționat că, contribuabilul nu mai poate ajusta prin decont de TVA depus la data de [REDACTAT] 2010 decât suma de [REDACTAT] lei reprezentând TVA aferent soldului de marfă existent la data de [REDACTAT] 2008 anterior declarării ca plătitor de TVA (anexa 4/3)

În această situație obligațiile de plată în sumă de [REDACTAT] lei se stingeră astfel:

(1) [REDACTAT] lei din care [REDACTAT] lei prin ajustare baza la [REDACTAT] 2010 și [REDACTAT] lei prin chitanță nr. [REDACTAT] 2010; (2) [REDACTAT] lei din care [REDACTAT] lei prin chitanță nr. [REDACTAT] 2010.

Pentru perioada [REDACTAT] 2009-[REDACTAT] 2010 pentru suma de [REDACTAT] lei contribuabilul datorează penalități în sumă de [REDACTAT] lei ([REDACTAT] lei × 0,1% × [REDACTAT] zile întârziere), iar pentru suma de [REDACTAT] lei achitată la data de [REDACTAT] 2010 contribuabilul datorează penalități în sumă de [REDACTAT] lei ([REDACTAT] lei × 0,1% × [REDACTAT] zile), deci un total de [REDACTAT] lei. Din această sumă de [REDACTAT] lei se achită cu aceeași chitanță nr. [REDACTAT] 2010 (anexa 4/4) – suma de [REDACTAT] lei [REDACTAT], astfel că rămâne în sarcina contribuabilului de achitat suma de [REDACTAT] lei cu titlu de penalități.

Împotriva acestei hotărâri a declarat recurs DGFI Brăila cu următoarea motivare:

Instanța de fond a făcut o aplicare greșită a prevederilor art.153 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, ale art.62 al.2 din HG nr.44/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr.571/2003 privind Codul fiscal cu modificările și completările ulterioare, precum și ale OG nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscală.

Se constată că pentru perioada cuprinsă între [REDACTAT] 2009 și [REDACTAT] 2009, în mod corect și legal organul de inspecție fiscală a solicitat plata taxei pe care persoana impozabilă ar fi trebuit să o colecteze dacă ar fi fost înregistrată normal în scopuri de taxă, fără să i se acorde dreptul de deducere a TVA în condițiile în care prevederile legale ce i-ar fi acordat drept de deducere au fost modificate începând cu data de [REDACTAT] 2009.

Prin urmare, în spate nu este vorba de aplicarea retroactivă a dispozițiilor HG nr.1618/2008, după cum erau hotărât de instanță, ci despre aplicarea în timp a prevederilor legale.

Curtea analizând actele dosarului constată:

Instanța de fond a pronunțat o hotărâre temeinică și legală.

Astfel, s-a făcut o analiză amănunțită și profundă a situației de fapt, cu referire precisă la toate probele dosarului și în special la expertiza tehnică de

specialitate efectuată în cauză, precum și la textele de lege, incidente cauzei de față.

Esența litigiului constă în aceea a stabilirii datei legate de la care persoana fizică autorizată Stanciu Dorian trebuia să se înregistreze ca plătitore de TVA.

Curtea constată contrar celor susținute de recurentă că organul de inspecție fiscală nu putea să înregistreze din oficiu acesta persoana ca plătitore de TVA iar instanța de fond în mod corect a reținut că în conf. cu disp.art.153 din Codul fiscal, entitatea reclamantă avea obligația să se înregistreze ca plătitore de TVA aferentă perioadei [REDACTAT] 2009 – [REDACTAT] 2009 în termen de 10 zile de la sfârșitul lunii în care a atins sau a depășit plafonul de art. 152 din același cod fiscal , respectiv [REDACTAT] euro în echivalent lei.

De aici toate consecințele reținute pe larg în favoarea entității reclamante, cu consecința corectă a admiterii acțiunii.

În concluzie, având în vedere aceste considerente și pe temeiul disp.art.312 C.pr. civ. urmează a respinge recursul ca nefondat.

Având din vedere disp. art. 274 C.pr.civ. Curtea urmează a obliga autoritatea recurentă la plata cheltuielilor de judecată către intimată, conform dovezilor de la dosar.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
DECIDE**

Respinge recursul declarat de părâta DIRECTIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE BRĂILA împotriva sentinței nr. 1268 din [REDACTAT] 2011 pronunțată de Tribunalul Brăila în dosarul nr. [REDACTAT] 2010 în contradictoriu cu intimatul [REDACTAT] având ca obiect, anulare act de control taxe și impozite ,ca nefondat.

Obligă recurenta DIRECTIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE BRĂILA la [REDACTAT] lei cheltuieli de judecată către intimatul [REDACTAT].

Irevocabilă.

Pronunțată în ședința publică de la [REDACTAT]

Președinte,

Judecător,

Judecător,

Grefier,

Red.

Tehnored. [REDACTAT]

Fond – VL Vasiliu